

פ:

הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אומר רבה מנא אמינא:
(ב) רש"י ד"ה אומר רבה גרסי':
(ג) ר"ה וספרי חמוד וכו' דנכלה
היא איבא כג"ל ולחז' ו נחמק:

מוסף דש"י

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]

לְיִמָּה קִסְבֵּרִי רִבְנָן מִקְלָם רַחֵם. הַנוּגֵג בְּכֹרֶם מִקְדָּשׁ דְּנִיָּה דֵּאִי
וּמִשְׁפָּרָא לְנַחֲמָם וְהַשְׁקֵן לְהַחְיִיהָ קִדְשָׁא אִיבֵּא לְמִימְרָן הָא קוּדֵשׁ שִׁינֵּא
כִּדְּלו יֵאֵל אֲחִיו וְחֹזֵן בֵּינּוּ לְבָנִי הָרַחֵם וּמְחִיב (ח) פִּטְרָא כָּל
רַחֵם שׁוּ עַד שִׁמְעוּרָא כָּל הָרַחֵם. וְכִי יִסֵּי לְמִדָּה לְמִימְרָן קִדְשָׁא דְּמִטְרוּיָא
חֲדָשָׁה כִּמְד דְּמִנִּי: מְחִיב דְּכִינּוּ. וְאֵלֵּן

מקצת רחם מקדיש
ש נהי דא"א לצמצם
רב א' טו' במינו אינו
יש טלה כו' וכוון
לאפרושי לאפקוע
כיון דלא מפקע אסור

שניה מין אחד ומוסר קודם
לדעו: כבוד אדם מותר בנאה
פנימה ידי פנייה דהא לא
אשכחן דאסור: שפסידה וכו'.
וכיון דמחמיר כולי האי שקבע
הכבוד פדיו כשהו נכלא דלא
אסור בנאה: וכו'. עשית

היה היא רחמיא ^(א) פטר
ורבי שמעון ברתר מאי
עולא יש לך דבר
לא והרי בכור דבר
אלא ויש לך דבר

זה ומותר ומי הקפידה
דרב יוסף פריק ליה
לא באמר הו באמרינו

מותר בהנאה לרי"ה: הוסיף דב"ק דבני וביני. ששם החמור יותר מן השם: שפדיונו מוסר. כגון הכא שבהכא שאלו את שם הקדש דלא שום הקדשה והוא אמר קודם שדיין דלא שפול המוקדשין שאמרו בהנאה קודם שדיין קודם שדיין נתפס בקדושין ואמרו: שביעית. המוכר פירות בקדושין הדמים מותרין לעולם והפירות עשן הממכרין בשעת הביעור כשכלה לחיה י"י.

והוא אסור ולא והרי
זוה אסור דאמר מר
"שמעון בהאי קרא
עובד בשלך ובשל
ר' דברי ר' יהודה ר'
תנן בבבכור אדם לא תנן
שמעון היינו דכתיב
"אחרים למה לי ותו
א שורד לעמו" בבכור
יאמר "שופטים עובד
בגזה ועבדה ור'

ר' יהודה למחבד חזי דמיו לנכח שר
בניהם ועברה שאלן קדושה להאלין
אכל פטר חמור לל מחמט מהאי קרא
וכן כמה לל מחמט לל שרין קרא
לל גרע מכסור בהמה טהורה ולרבי
שמעון מחמט לל קרא: **שכלמא**
לרבי יהודה דדרש אלן וגל שר
שופוט עובד כוכבים: **היינו דכתיב**
אנאן דשמעט הניחוד כך ואל דמזי
אלן קתמא. וסורק אע"ג דמזי
למיחבד בכסור שור וימחמט נמי כסור
אדס מויה אפי' הכי אטו אלן כתב
שורק: **ס"ג** הינו דכתיב אלן וסורק
אטו אלן אלל לר"ש הכסור שור

(י) כדיתו: **אָסור**, להאכילו לכלבו; **עגלם ערופס**, אָסורם בהגלה
 וְלֹאחַר שֶׁנִּגְמַר דִּינֵהוּ דְלֹא יֵרְדֵה בִּי טוֹמְאָתָא נְצִילֵהּ, ועגלה ערופה
מְאֻרָּע, אָסורִין בְּהֵינָה בְּמַסְקָא קְדוּשִׁין (ז); **וְסַטֵּר מְסוּר**, שְׁחָטוּסִין וְעִרְיָן
 וְכוּלֵּים שְׂאֵם חִזּוּ וְנִגַּע בְּזוּלֵּים אֲחֵרִים (ח); **מִטְמְאִין אִשׁ״ט** מִמְּפָרְקִים
 וּמִפְרָקִים טוֹמְאָתָא זְוֵלֵּים דִּמְהֵינָה לֵּה שְׁמִיטָה יִשְׂרָאֵל מִלְּהוּי
 וְפִילֵי עֶרְפֹּם מִמָּה (י) דְּנִצְלִיל הֵיא (יא) וְאִיכָא לִימָרֵה שֶׁאֵם טוֹמְאָתָא
 כִּי מִיִּצְרָף בְּהֵי פְחוּת מְכַנִּיָּה אֲרֻכִּין וְתַמְזְלִין לִכְנִיָּה: **כּוֹלֵן**
 וְאִסְרֵי מִהֵינָה (י) לֵהוּ לִכְרִי שְׂאֵם נִגְעוּ בְּזוּכְלִין אֲחֵרִים מִטְמְאִין
 קֻדְּסִים (י) נִישׁוֹל: **לְאֲחֵרִים**, לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים דְּלִינֵי אָסוּר בִּהְיָה:

ל"י יהודה ולא משש. לעבוד כבוד אדם הכי נמי דאסור בנאהו. א"עצמך קרא ל"י יהודה כבודו ויהיה כבודו אצלך. לעבוד כבוד אדם הכי נמי דאסור בנאהו. א"עצמך קרא ל"י יהודה כבודו ויהיה כבודו אצלך. לעבוד כבוד אדם הכי נמי דאסור בנאהו. א"עצמך קרא ל"י יהודה כבודו ויהיה כבודו אצלך.

למפקדיו ^יאִיסורא מַצִּיתָּ יוֹ לְמוֹטְרוֹ מַנּוּת עִרְפָּה לֹא
הִיא צִרְחַ לְהַכִּירָם מִמֶּסֶךְ כִּמוֹ שֶׁלֹּא נִתַּן לִבָּנָה
מִמֶּסֶךְ כִּמוֹ כֵּן אִינוֹ עוֹרְפוֹ מִמֶּסֶךְ ^זוְהֵנָּה רַבִּי יְהוּדָה אֵימָר בְּמוֹד
קִדְשָׁהּ מִשְׁמַע הֵכָל ^חדְּמִקְדָּשָׁהּ ^טבְּצוּלִין קֹדֶשׁ שִׁיבִיעַ לְיִרוּשָׁלַם
^יכֵּן וְהֵכָל לְמִרַב כְּפוֹר ^{יא}מִלָּה (מִשְׁתַּדְּרִין)

ורבנן לימא קסברי ר' ראי כוליה רחם מקד' הציצה מיהא איכא אמר חוצין: זכר ונקבה מ' דלעצמו הוא למה לאיסוריה מיניה אלמא בהנאה מתנ" מני ר' יהי "חמור אסור בהנאה ו' טעמא ר' יהודה א' שצריך פרייה וימחר

מכל האוכל אשר יאכל יאכלו לאחריים
שיכול להאכלו לאחריים
אוכלו. ואם פרק כסוי
הדם (חולין פה). פטרינן עוף עמא
ממכו לרבי שמעון גדי חשיה
שאינה ראויה מדכבין צד חיה
אז עוף אשר יאכל וגוי' י"ז והא
אוכל שאתה יכול להאכל לאחריים
הוא י"א יש לומר האם חיה אז עוף
כחיה משמע דלחל למעטוי מניס
שמיאם שאין נאכלין לישראל אויף
גם שיכול להאכלן לאחריים י"ז אבל
הוא מכל האוכל אשר יאכל י"א משמע
שפיר למעטוי שאין נאכל לאחריים:
מה

שמעון מאי טעמא אמר עולא יש לך דבי שפדינו מותר
שביעית דפדיונה מותר והיא אסורה שביעית נמי פ
ההאחרון אחרון ^א אסור ואיבעית אימא ר' יהודה
קמפלגי דתניא ^ב לא תעבד בכבוד שורך אבל את
אחרים ולא תגז בכור צאנך אבל אתה גזז שלך ושל
שמעון ואומר לא תעבד בכבוד שורך אבל אתה עובד
בכור צאנך אבל אתה גזז ^ב בכור חמור בשלמא לרבי
תרי קראי אלא לרבי יהודה תרי קראי למעוטי שלך ו
לרבי יהודה בכור אדם נמי נימא דאסיר אלא דכולי על
אדם הוא דאתא כי פלגי בצאנך דר' יהודה לטעמיה
כוכבים חייבת בכורה וכי איצטריך קרא למימוש
שמעון סבר שותפות עובד כוכבים פטורה מן הבכור
לא איצטריך קרא כי איצטריך קרא לפטר חמור בש
דכתיב צאנך ושורך אטו צאנך אלא לרבי שמעון
קשיא אמר רבה ומודה ר' שמעון הלאה עריפה
גמר עריפה ^א עריפה ^ב מעגלה ערופה אמר ^ג רבא כ
הערלה וכלאי הכרם ושור הנסקל ועגלה ערופה
חמור ובשר בחלב כולן מטמאין טומאת אוכלין ר
אין מטמאין טומאת אוכלין ומודה ר' שמעון בבשר
אוכלין הואיל והיתה לו שעת הכושר ואמר רבי
דר"ש דכתיב ^א מכל האוכל אשר יאכל ^ב אוכל
לאחרים קרוי אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאו

ואין: אמר יצחק רבא ברסין: לאחר עריפה: אם לא פדאו וער
משום דמביש שם (דברים כז) שם תהא קבורתה: ושור הנסקל. ושם
מטתה לאחר ירידתה לנחל איתן דק"ל (ירמיהו כה) דהוא אוסרתה: יצור
מפרסם שלא ירד לטומאת יד' נבילה אבל אם נגע בו שרץ מטמא טומא
לאחר בטיורו הרבוע (חולין קד:) השטות בזהם מטמא לעבוד כיצבי
מחנה הוילי ואשיתו לדמותה חזא אם בנחמה טעורה. אי נמי
אובליס: גנון דלחאי פחות ממית מנייבול דלא חזי לטומאה
מטמאין טומאם אובלין. אם נגע בה טומאה ואע"ג דלינהו גופ
אותן: כולן אין מטמאין. הוילי ואסורין בהנאה: שטם הכוסר.

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. כל הבכור אשר יולד
 בכבדך ובמאנך ויחזקתיך תחשיב
 יולד אלוך ולא תעניב בכבוד
 שורף ולא תנו בזה צאקא.
 דברים טו ט
 2. וכל פטר חצר תפדה בשב
 יאסא אל תפדה ויערשל וכל
 יאסא ארם תפדה תפדה.
 שמואל יג
 3. והורדו וקח קצת הדואה אל
 העולה אל נחל איתן אשר לא
 יעברו בו יורע ויערשו שם
 וכל העולה בנחל:
 דברים כא ד
 4. מכל האכל וכל אשר יאכל
 אשר יבוא עליו שם תענא וכל
 אשר ישעת בכל כל
 ששקא:
 יקרא יא ד

שיטה מקובצת

[illegible]

בינו גרשום

י' יוסי' היא ליתני נמי במתני
צאו אלא מירלא אלא ש"ס
לא ר' יוסי' הו' אלא רבנן
זכותא לאביי: ורבנן: דמתני'
אמר נותן טלה אחד לכהן
וקומצא למתני' כרבנן דפליגי
ליה ר' יוסי' לילמא. (ורבנן בין
רבנן דר' יוסי' קאמר ליה)
סברי רבנן ואית דאמר ורבנן
עליגי ר' יעלה דר' יוסי' כאידך
דכתיב כי צלח ב' ראשים כח

אמרי וחכמי אחר לו ואחר
 חם אלא לכל אחד מצד אחד
 הם רובנן סברי וחד מפיק ר
 לזי סבלי סביבי: אמר רב
 כיבי דכל אחד כיון דשרשי
 לעצמן הוא לישראל למע
 נור ארם דצריך לשרא ומת
 שוויי כמה שיה חכמי ופא
 דתתא אלא בסה וחכי קאמי
 גזריי און יכול להפיק אסור
 חם צורה ותנן במי קדשין
 למא דמור' בהנאה (האמר)
 קדשה רבא: אלוהא דאיה
 זני בניי באחו עורף שהמט
 'אמינא: יש לך דבר שפדונו מ